Posudek na bakalářskou práci Ester Boháčkové

Horace Grant Underwood a jeho misijní činnost v kontextu působení protestantské misie v Koreji

Práce Ester Boháčkové mapuje činnost jednoho z nejznámějších misionářů v Koreji Horace Granta Underwooda v kontextu americké misijní politiky a s ohledem na široké spektrum jeho činností. Z ní se podrobněji věnuje popisu jeho lingvistického a religionistického díla, jež je – co se týče absolutních nadčasových hodnot – nejvýraznější.

Práce má logickou a zřetelnou strukturu, kterou diplomantka v podstatě naplnila. Má na první pohled dostatečnou bibliografii v angličtině s nutnými prameny, sekundární literaturu poměrně slušnou (slabší v korejštině). V některých případech je viditelné, že se spolehla na informace z druhé ruky a jmenované zdroje si neopatřila (Ross, díla francouzských misionářů). Práce obsahuje povinné penzum technického aparátu, cituje a odkazuje správně. Až na maličkosti je psána kultivovaným jazykem, gramatické chyby poukazují k užívání anglojazyčných publikací (velká písmena u Korejský, Japonský apod.). Věcných chyb je minimálně, spíše jde o ne zcela jasné vyjádření (např. pokud uvádí, že Underwood založil vysokou školu, není to v našem kontextu zcela přesné). Rozsahem je lehce pod požadovaným minimem. Přepisy jsou většinou správné, ale ani zde se nevyhnula chybám (náslovné *č* je neznělé, pročež nikoliv ČCHÖ, Džegŏn, ale Čchö Čegŏn apod.)

Šíře práce od historického kontextu k misijnímu přes život, život v Koreji a dílo znemožňuje hlubší vhled do problematiky. Ten, kdo práci čte, je sice zahrnutý relativně velkým množstvím informací, ale stále je v očekávání analytických částí, které bych čekala zejména tam, kde se text dotýká Underwoodova díla. Je patrné, že autorka práce se neseznámila s jeho články v nejrůznějších časopisech, pouze vyjmenovává periodika, ve kterých publikoval, resp. které řídil. Jako příklad promarněné příležitosti poslouží kapitola 6., pro nedostatek informací rozkouskovaná na podkapitolky, které někdy obsahují jen několik řádků. Kapitoly 7. a 8., které bych ráda viděla jako klíčové, tedy popis a zhodnocení díla lingvistického a religionistického, sice uvádějí relevantní publikace včetně zhodnocení, nicméně se mi zdá, že hodnocení autorka přebírá z dalších prací (např. apriorní a vágní odsouzení předchozích příruček – četla je autorka práce? V bibliografii je nemá). Stejně tak není přesvědčivě doložený Underwoodův přímý religionistický vklad (ostatně první kniha není religionistická, ale příručka pro adepty misijní činnosti). Je třeba dodat, že publikace

Religions of Eastern Asia je jako jediná analyzovaná dostatečně a alespoň se základním pochopením (mít ovšem detailní srovnání s Leggem by se také nabízelo).

Co diplomantce vytýkám, je nevyužití vlastních kompetencí. Publikace H.G. Underwooda může totiž zkoumat vzhledem k jazykové dostupnosti každý, ale ona právě z hlediska vývoje poznání – jak jazyka, tak i náboženského výzkumu. A to je jediné, co může odlišit koreanistu od ostatních „badatelů".

Práce je kompilací bez výraznějšího názoru, bez podrobnějšího vhledu, a to i v kapitolách, které by analýzu vyžadovaly nebo vyloženě ke stanovisku vybízely. Popisnost převládá jak v biografické a historické části, tak i při uvedení děl. Použitá literatura sice obsahuje i disertační práce, přesto je omezená.

Zmíněné nedostatky ovšem neznamenají, že by byla v kontextu prací obhájených na oboru koreanistika podprůměrná nebo neobhajitelná. Jak bylo řečeno v úvodu, obsahuje všechny povinné položky a není v ní příliš mnoho evidentních chyb. Místy je apodiktická, což kvalitu výpovědi snižuje (např. na str. 13 autorka říká: *Korea si od vstupu protestantských misionářů slibovala především pokrok v oblasti vzdělání a medicíny* – to by bylo ovšem třeba dokázat, nabízí se otázka, kdo je Korea? Stejně tak na straně 31 uvádí, že *Underwood byl jednou z vůdčích osobností v oblasti periodického tisku*. Jistě, ale tomuto tvrzení chybí kontext, který jeho aktivity může zasadit do kontextu korejského tisku, misionářského v Koreji, zahraničních aktivit apod.).

Vzhledem k tomu, že na práci Ester Boháčkové shledávám více kladů než opomenutí, navrhuji ji k obhajobě a hodnotím jako **velmi dobrou**.

V Praze, 4. 8. 2019

Doc. PhDr. Miriam Löwensteinová, Ph.d.

oponent